

YENİ DÖNEM VE DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER..

YUSUF SADIK'IN KÖŞE YAZISI

24 Haziran seçimleriyle yeni bir yönetim (Cumhur Başkanlığı Hükümet Sistemi) dönemine merhaba dediğimizi zannederim herkes biliyor..

Bu yeni dönemin başlangıcında ola gelen tanımazlıkları bir kalem geçerek asıl takınmamız gereken tavırlar ne olmalıdır ona bir bakalım...

Büyük Türkiye hayallerinin gerçekleşmesini isteyen her yurttaş, öncelikle kamuda ve özel sektörde Yürütme'nin ortaya koyduğu uygulamalara gönülden katkı sağlamayı şiar edinmelidirler. Bir şartla ki **"evet efendimciliği"** öteleyerek... Konuları eleştirenler sorun yaratma yerine çözüm üretecek katkıları sağlama özverisinde bulunmayı yeğlemelidirler. Ve gerçekten istiyorsak çağdaş bir kalkınmayı,, işleyen çarkın dişlileri SOS sinyalleri vermeye başlamadan, çoğu yazarların hatırlattığı muhtemel gerçeklere biz de Yeni Sakarya Gazetesi'nin 21 Haziran 2014 tarihli nüshasında yer alan şu önemli ve düşündürücü ifadeleri ekleyelim dedik:

İŞTE O ÖNEMLİ İFADELER

ÇÖKÜŞ NE ZAMAN BAŞLAR (Yeni Sakarya gazetesi'nden)

Mevki ve makamımız, konumumuz ne olursa olsun, idarenin, imkan ve varlığın neresinde bulunursak bulunalım, bazı şeyler olmaya, görülmeye başladığında; hezimet ve yıkılış başlıyor, en azından o yola giriliyor, işaret fişekleri atılıyor demektir.

Nedir bu emare ve işaretler? Onlara bakalım ve anlamaya çalışalım:

Adaletten zerre miktar bile olsa sapmaya başladığında, önemsenmeyip hafife

alındığında, haksızlık karşısında susup, suya sabuna dokunulmadığında,

Doğruluk, dürüstlük ve hakkaniyete riayetin, azdan çoğa doğru rafa kaldırılmaya, geçerli değer olmaktan çıkarılmaya başladığında,

Merkeze " insanı koyma" yerine, kişisel ikbal ve istikbal, konulduğunda,

İş ve hizmet, "Allah rızası" için değil de; beğenilme, takdir edilme, oya tahvil etme ve yükselme için yapıldığında, makamı ve koltuğu koruma öncelikli hale geldiğinde,

Mevki ve makam, çalışma ve hizmetler; kendini bir yerlere taşıma vasıtası haline getirildiğinde, hep "ben önde olayım" düşüncesi baskın olduğunda,

Bir mevki ve makama gelindiğinde; kendini bir şey sanma, kibirlenme ve

böbürlenme emareleri başladığında, kardeşlerin! bile ayağını

kaydırılabildiğinde,

Lüks, israf ve gösterişe önem verilip, iktisat ve tasarruftan uzaklaşıldığında,

Kamu malından veya kamu gücünden yararlanarak, kişisel menfaat ve gelir temin edildiğinde, her şeye "para" gözlüğü ile bakıldığında,

Küçük haramları önemsemez, dikkate almaz hale gelindiğinde,

Rüşvet, yolsuzluk ve zula başladığında,

Makam ve mevki, basamak olarak görülüp kullanıldığında,

İnsanları küçümseme, hafife alma, hor görme başladığında,

Ne oldum delisi, güç zehirlenmesi olmaya başladığında,

'Her şeyi, en iyisini ben bilirim' havasına girildiğinde, kendini bulunmaz hint kumaşı gördüğünde,

Millete hizmet ve faaliyetlerde önceliğin; görünüş, gösteriş ve süse verildiğinde,

Makam odası ve makam arabalarında lüks ve şatafat arttığında, sadelik ve tevazudan uzaklaşıldığında, çalışma ibadet olmaktan çıkıp, ibadet niyetiyle yapılmadığında,

Halkın, makam sahibine, güç ve zengine kolay ulaşamadığı, görüşemediğinde,

İdarecilerin etrafını yağcılar çevirdiğinde,

Eleştiriye, muhalefete, şikâyet ve itirazlara kulak tıkandığında, sevilmediği ve

itibar edilmediğinde, uyarılara kulak verilmediğinde,
Ehliyet ve liyakatin yerini, "itaat ve yakınlık" aldığında,
Cemaat, cemiyet, parti, hemşeri, akraba, kabile ve benzeri tüm değerlendirmeler
öne geçirildiğinde,
Ele geçirilen kamu mevkisinin, kendi çıkarlarına alet edilip, kullanıldığında,
İnsan değil de, eşya, bayındırlık hizmetleri öne geçirildiğinde,
Alttakilerin sesine kulak verilmeyip, sorunlar halı altına süpürüldüğünde,
Her türlü adaletsizlik ve yolsuzluğun üzerine gidilmeyip, örtbas edildiği, hukuk
ve yasa, gücün arkasında kaldığında, güç ele geçince hukuk tanınmadığında,
hukuk değil güç egemen olduğunda,
Kalp kırma ve insanları küstürme önemsenmediğinde,
Büyük adam olunup, ama adam olunamadığında..
Çürüme, çöküş ve hezimet başlıyor, işaret ve emareleri görülüyor demektir. Sel
geliyor, felaket başlıyor demektir.
Ülke hizmetinde "ben de varım" diyen herkes, ama herkes bizler sizler, aman
dikkat ediniz, silkinip kendinize dönünüz. Kendinizi hesaba çekiniz, muhasebe
ediniz.
Elimizdeki tüm nimetler yok olabilir. Tüm kazanımlarımız kaybolabilir. Allah'ın
gazabı gelebilir. Kazanılmış nimetlerin ve kazanımlarımızın kıymetini bilelim ve
ona göre davranalım.
Gevşemeyelim, sulanmayalım, sulandırmayalım. En küçük bir şeyi bile önemseyelim.
Azmayalım, azdırmayalım. AMAN DİKKAT.